

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Horváth Antal könyvnyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési és hirdetési díjak intézendők.

Hirdetéseket

és nyilt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

Ész és hivatal.

Az észnek nem kell okvetlenül valami nagyra terjednie bármely hivatalban is. Nem mondjuk, hogy egy igazi államférfiúi miniszter, nagykövet avagy ezekhez hasonló hivatali viselő férfiú nagy mozzanatok nem létesíthet; de mily gyakran nem annyira a valódi tehetség, mint inkább a körülmények idézik elő a nagy eseményeket.

Ne beszéljünk tudományos vivmányokról, mint például a himlőoltás feltalálásáról vagy a veszettség gyógyításáról, habár az ilyenekben is nem ritkán a pusztán véletlen vagy szerencsés közbejátszás tényezői a sikernek, hanem szoritkozunk a hivatalokra, akármily magas rangokra, amelyekben közönséges halandók sáfárkodnak.

Mert ott, ahol igazi jótékony találmányról, az egész emberiségnek hasznot nyújtó vivmányról van szó, ott ritkán férhet kétség a dologhoz, míg hivatalokban igen gyakran háttérbe szoritják a szerzőséget s megnyeri a babért az, kinek az egészhez nincs semmi köze, vagy aki legkevésbé ért hozzá. Hány hivatalbeli főnök és hány miniszter aratta annak dicsőségét, aminek előidézésére valamely alárendelt hivatalnok adta oda eszét, megfáradtságát. Az illető mindenütt nagyra volt a sikerrel s annyira beleélte magát a hangulatba, hogy már egész komolyan

hitte, még az igazi szerző irányában is, hogy nála van az ész, a szerző nevét pedig elhallgatta a krónika.

Ily igazságtalanságokkal szemben aztán teljesen megokolt a régi mondás, hogy: „Akinek az Isten hivatali adott, annak ész is adott!”

Az egyiknek megélhetés végett hivatalra van szüksége, a másik meg több hivatali keres és kap is, anélkül, hogy csak egyre is volna igazi hivatása és tehetsége. De hát ez így van mai napság s talán mindig is így volt, ami azonban legkevésbé sem vigasztalja meg azokat, akik valódi hivatás és tehetség birtokában sem tudnak kenyérhez, hivatalhoz jutni.

Látjuk ebből, hogy hivatás és hivatal egészen különböző dolgok, noha be kell ismernünk azt is, hogy az emberiség öröme néha mégis együtt járnak.

Együtt járnak, még pedig az ipar és mesterségek terén s itt áll nagyobbára egész teljében az, hogy hivatás nélkül nem lehet boldogulni. Az a mesterember vagy iparos, aki nem szereti foglalkozását s nem él teljesen annak, nem is viszi sokra, vagy bármely siker esetén is, mihamarabb tönkre jut.

Már aki a mesterségét szereti, azt mindenképp ápolja, sőt lehetőleg tökéletesíteni is törekszik, hasznos tagja a társaságnak. Dolgozni nem szégyen, sőt talán mondja Kölcsey, hogy: „Minden

pálya dicső, ha belőle hazádra derül fény!”

S itt nyílik aztán tér az iparos számára. Versenyzik ő minden pályatársával s azt a becsület terén fölülmulni iparkodik. Jó portékát vásárol, jó portékát ad. Ennek megvan a maga erkölcsi értéke minden irányban. Az emberek nemesednek a munkában s megnevesítik azokat is, akikkel érintkeznek.

Baj azért itt is van. A becsületes iparosnak az ostora nagyon komolyan veendő szomorú tényezője a társadalomnak. Egyik része a megrendelőknek ugyanis pontosan fizet az áruért, a szolgáltatott iparcikkért; a másik csak nagy sürgetés, fenyegetés után juttat hébe-hóba néhány koronát, a harmadik végre sohasem fizet. Ime az iparos ostora. S fájdalom, ez a baj egyre jobban harapózik el nálunk, hisz általános elszegényedésünk mind szomorubb következményekben nyilvánul.

Máskülönben pedig hol van függetlenebb ember egy ügyes iparosnál? Ez a függetlenség páratlan a maga nemében s megőrzése minden fáradtságra méltó, mert az ily függetlenség több másnemű függetlenséget vonhat maga után. Az iparost ép úgy megválaszthatják országgyűlési képviselőnek, mint a nagybirtokost s a képviselőházban aztán mindketten vállvetve működhetnek a haza javán nagyobb szabású téren is. Faure köztársasági elnök iparos volt, Puquer-Quarter

TÁRCA.

Ön az én halálom!

A népes kikötőben, ahol Pier Guda, a jó matróz végre horgonyt vetett, a többi elfoglalt egyén között különösen egy alak érdekelte.

Mindenekelőtt fontos volt az, hogy ez volt az első, akit a rakparton megpillantott.

Egy öreg ur volt ez, kis sűrű vörös pofaszakállt és aranykeretű pápaszemet viselt s míg jóakaratosan tekintett reá, barátságosan intett neki zsebkendőjével.

Egyike volt ez azon arcoknak, amelyeket tucatjával látni a nagy kikötővárosokban, szep-lős és viharedzett arc, egy kiérdemült öreg tengeri farkasnak a típusa, aki valamikor rabszolga-kereskedéssel foglalkozott.

Pier Guda a kirakodásnál látta őt viszont épp abban a pillanatban, midőn az emeltyűről egy több mázsás vászonköteg csaknem a fejére esett. Később egy akácfaágere lötke mellbe Gudát, úgy hogy csaknem a tengerbe zuhant s a rejtelmes egyéniség ekkor is mellette állott s különös, de azért barátságos tekintettel nézett rá.

De Pier Guda már máskor is állt szemközt a halállal s most sem ijedt meg valami különösen; szokása volt azt mondani, hogy az a golyó, mely őt megölné, még nincs megöntve.

Nyugodtan sétált a fedélzeten, de mintha csak valami végzet üldözné, egyszerre megbot-

lott egy zsákba s az orrára bukott. Midőn fel-emelkedett, szemközt találta magát a vörös pofaszakállú uriemberrel. A tekintetük újra összeütközött és Gudának most úgy tetszett, mintha ezzel az emberrel már találkozott volna életének egy másik szakában... Oh, de ez semmi egyéb nem volt képzelődésnél, egy futó hasonlat talán, mely a mult kódében veszett.

A szárazföldön tulságosan közel ment el egy veszekedő angol és néger mellett, akik azon vitakoztak, hogy kettőjük közül melyiknek van elsőbbségi joga egy ráncosképű kis kreolnőhöz. A szigetlakó öklével egy hatalmas ütést kívánt az ethiopiaira mérni, de az felugrott s az öklö-csapás a Pier Guda állkapcsát érte. Valaki hangosan nevetett a hátamögött. Guda dühösen fordult hátra, de csak a vörös szakállú uriembert látta, aki komolyan és barátságosan üdvözölte őt kezével. Már meg akarta szólítani, de egy csomó részeg ember elválasztotta őket egymástól s az öreg csak messziről nézett reá, szinte szemrehányóan.

Most már Guda bizonyosra vette, hogy valahol már találkozott az öreggel, még pedig valamelyik sarki expedíció alkalmával. De az időre és a körülményekre nem birt visszaemlékezni. Ki akarta verni a fejéből az öregget s különben is vágyott a szárazföldi mulatságok után. Betért tehát egy ivóba.

Egy csunya és vénülő gitana, ki sárga szalagokat viselt hajában, gitárt pengetett, kacéran mosolygott reá. De Pier Guda éppen semmi vonalmat sem érzett iránta. Sokkal jobban

csábitotta a roastbeef s a frissen csapolt sör illata.

Széles vállával utat csinált magának az asztalok közt s a kályhától nem messzire az egyik asztalnál talált egy üres helyet, amelyet azonnal el is foglalt. De mekkora volt a csodálkozása, midőn a szemben ülő uriemberben, akit eddig a kezében tartott óriási ujság elfedett szemei elől, az öregre ismert.

Most már csaknem kikerülhetetlen volt az érintkezés. Az öreg hang nélkül nevetni kezdett s elébe tartotta a ráncos kezét.

Pier Guda örömmel csapott a kerges tenyérbe s mialatt a pápaszemek mögött bujkáló tekintetet kutatta, biztosra vette, hogy most már csak mégis eszébe fog jutni, hogy hol és mikor látta már ezt az arcot.

— Oh, oh Guda ur — mondta az öreg s borzasztóan torzul nevetett — azt hiszem, hogy már egy kissé elfelejtett. Majd hozzátette:

— Goldman doktor a nevem.

Nem; a matróz sohasem hallotta ezt a nevet és mégis úgy érezte, hogy valamikor régen — bár nem tudta, hogy mikor és mily körülmények között — de jó barátok voltak.

S minthogy nem akarta megsérteni az öregget, jókedvűen felkiáltott:

— Goldman! Ah, ah!

— Igen, Goldman. A vén Goldman ugy-e? ah, ah!

Mind a ketten nevettek s almabort rendelték maguknak.

— Hej, jó volt amoda ugy-e bár, Goldman ur?... — ismételte Pier Guda s egyre erő-

francia miniszter, aki a poroszoknak a rengeteg harci sarcot kifizette, szintén iparos családból származott. S ily példát még többet hozhatnánk fel a nyugoti nagy nemzetek társadalmából.

Tény az is, hogy ezek a nagy iparos családok büszkéik is foglalkozásukra, nem egykönnyen szalasztják azt ki kezükből, az igazi hivatás hagyományát kegyelettel őrzik s minden nemzedék új meg új vívmányokkal gyarapítja iparát. Ebben rejlik az ottani ipar óriási volta, nagy jelentősége.

Nálunk ezt még nem tudják utánozni s a jómódu iparos első kötelességének tartja fiát, sőt gyakran fiait középiskolába küldeni. Nincs ennél alkalmatlanabb a világon s a szerencsés külföldiek régóta tudtunk rajta. Belátják, hogy egy művészileg előállított ruha, lábbeli vagy butor darab készítője ép oly hasznos polgára a hazának, mint a legügyesebb ügyvéd, avagy tisztviselő, még ebben is megfigyelendő lévén, hogy az iparos, ha csak valamennyire is kedvez neki a szerencse kellő szorgalom, szakszerű értelmesség mellett mindig vagyona tesz szert, míg ellenkezőleg a hivatalnok, ha már egyszer nem bírja a munkát, csekély nyugdíjára kénytelen szorítkozni.

Valóban nagy hibát követ el az az iparos, ki egy virágzó üzletből a középiskola zürzavaros és az iparral összhangzásban alig álló keretébe erőszakolja gyermekét, talán ép azt, kinek legnagyobb hivatása lett volna, atyja mesterségét felvirágoztatni. Mennyi elveszett idő, mennyi szatócyszerű kicsinyesség, — mily unalmas rágódás, lélekölő formalitás, butító céltalanság a nyolc évre kiszabott hosszú tanfolyam tartamán belül.

Bizony száz tanuló között is alig tiznek van hivatása arra, hogy amit ott hall és lát, begyébe szedje és jól megeméssze. Mert anélkül nincs valódi tudás.

Az iparos az élet gyakorlatiságában nő fel s mindjárt tettekhez és tényekhez szegődve, egyetlen évet sem veszít el rövid életéből, ha kivált elméleti és gyakorlati tanulmányait szerencsés párhu-

zamban folytatja. Így mindjárt megleti igazi hivatását, amelyben aztán iparkodni fog szépet és nagyot művelni. Ami egészen azonos azzal a nemes céllal, hogy mesterségét művészi magaslatra emelje.

Mindnyájan tudjuk, hogy erre van szüksége a magyar iparnak.

Tanügy.

Igazgatói jelentés

a mindszenti m. kir. állami elemi népiskolák 1903—1904. tanévi állapotáról.

(Vége).

XII. Évzáró vizsgák.

A f. 1903—1904. tanévi évzáró vizsgák a tanyai mindennapi és általános ismétlő iskolákban 1904. évi május hó 30-án és 31-én a belterületi gazdasági ismétlő iskolákban 1904. évi május 30. és 31-én, a betertületi gazdasági ismétlő iskolában 1904. évi június hó 6-án, a belterületi mindennapi iskolákban pedig június hó 13. 14. 15. 16. 17-én, a magántanulók vizsgái június 18-án tartattak meg.

A „Te Deum“ és a tanév ünnepélyes be-
zárása június hó 19-én ment végbe.

Az évzáró vizsgákon a gondnokság és tanító-testület tagjain kívül szép számban jelentek meg az érdeklődő szülők és tanügybarátok, kik élénk és éber figyelemmel kísérték a tanulók feleleteit.

XIII. Előkészületek a jövő 1904—1905. tanévre.

A beiratásokat és tanév kezdetét Csongrád-várm. közig. bizottságának 1901. évi szeptember hó 28-án tartott ülésén hozott 811. számú határozat szabályozza.

E szerint a belterületi mindennapi és a gazdasági ismétlő iskolai tanulók beiratásai 1904. évi szeptember hó 1—10-én; a külterületi mindennapi és általános ismétlő iskolai tanulók beiratásai szeptember hó 21—30-án fognak eszközölteit.

A „Veni sancte“ szeptember hó 11-én tartatik meg.

A rendes tanítások pedig a belterületi mindennapi iskolákban szeptember hó 12-én, a gazdasági ismétlő iskolákban, a tanyai mindennapi és általános ismétlő iskolákban pedig október hó 1-én veszik kezdetüket.

XIV. A használatban vot tan- és kézikönyvek jegyzéke a következő:

Az I. osztályban: 1. Beszéd- és értelem-

gyakorlat, Nagy László. 2. Beszéd és értelem gyakorlat, Peres Sándor. 3. A. B. C. és Elemi Olvasókönyv, Gönczi Pál.

A II. osztályban: 4. Olvasókönyv, Gáspár, Vass M., Tergina, Kerékgyártó-féle. 5. Számítan, dr. Beke Manó-féle. 6. Magyar nyelvtan, Nagy László-féle.

A III. osztályban: 7. Olvasókönyv, Vass, Tergina, Kerékgyártó-féle. 8. Számítan, dr. Beke Manó-féle. 9. Magyar nyelvtan, Nagy László-féle. 10. Földrajz, Bármely meglévő megyei földrajz.

A IV. osztályban: 11. Olvasókönyv, Vass, Tergina, Kerékgyártó-féle. 12. Számítan dr. Beke Manó-féle. 13. Magyar nyelvtan, Nagy László-féle. 14. Földrajz, Simonyi Jenő-féle.

Az V—VI. osztályban: 15. Olvasókönyv, Vass, Hoffman M.-féle. 16. Számítan, dr. Beke Manó-féle. 17. Magyar nyelvtan, Komáromy-féle. 18. Földrajz, Simonyi Jenő-féle. 19. Történet, Kiss Á. dr. Tergina-féle. 20. Természettan, Vargyas E. féle. 22. Alkotmánytan. Irmei és Baló-féle. 23—26. Gazdaságtan, Doboczky Lajos-féle az V—VI. fiu- és V—VI. leányosztályban. 27. Ének, Magitai József-féle. 28. Rajz-minták, Velösy-féle.

A gazd. és ált. ismétlő-iskolában: 29. Olvasókönyv, Kun Fülöp és Csath-féle.

XV. A kitüntetett tanulók névsora:

Mindszent község kezelése alatt álló 3600 koronát tevő „Bene Ferenc-alapítvány“ kamataiból 78 korona fordított a szorgalmas és jómagaviseletű tanulók vizsgai jutalmazására.

Fenti összegben 100 drb csinos kiállítású és kiváló tartalmu könyv szereztetett be és osztott szét a kitüntetett tanulók között.

A kitüntetett tanulók névsora a következő:

1. Az I. a) és II. b) fiuosztályban: Kardos Lajos, Hoics Ferenc, Lipták Jenő, Mihály Sándor, Nagy Lajos és Héja János.

2. Az I. b) fiuosztályban: Gyovai József, Szakál Antal, Nagy Pál Ferenc, Gelsy László, Szabó János és Pintér Mihály.

3. A II. a) fiuosztályban: Elekes Pál, Kovalik László, Borsi Sándor, Benedek Mihály, Weinberger Ernő, Aradi Kálmán.

4. A III. fiuosztályban: Halász József, Balog Mihály, Seres István, Pálinkó Lajos, Seres Lajos, Vitos Károly.

5. A IV. fiuosztályban: Matyi József, Mihály János, Szóbl László, Korom Mihály, Marton Pál, Kádár János.

6. Az V—VI. fiuosztályban: Sipka Lajos, Pölös Balázs, Muszil Vilmos, Gémes János, Tóth István, Mészáros István.

7. Az I. a) leányosztályban: Szimcsák Mari, Vigh Franciska, Pálinkó Etel, Farkas Mari, Bacsa Mari, Kurucsai Mari, Vajda Mari.

8. Az I. b) leányosztályban: Orosz Mari, Mihály Anna, Páncél Mari, Csorba Ágnes, Seres Irén, Falábu Erzsé.

9. A II. a) leányosztályban: Berger Gizella, Schwartz Margit, Gémes Lujza, Rácz Mari, Apró Teréz, Lantos Etel, Balázs Mari.

10. A II. b) leányosztályban: Szécsenyi Anna, Kis Regina, Tóth Etel, Győri Mari, Pálinkó Anna, Murányi Franci.

11. A III. leányosztályban: Vigh Rózsi, Szóbl Ilona, Farkas Irén, Héjjas Jolán, Goldner Erzsike, Lovass Teréz, Bereczki Anna.

12. A IV. leányosztályban: Tatár Jusztí, Donovitz Irma, Elekes Eszter, Gyenes Ilona, Annus Rozál, Szabó Anna.

13. Az V—VI. leányosztályban: Gémes Etel, Szeri Eszter, Schwartz Szerén, Nagy Mária, Vajda Katalin, Mészáros Mária.

14. A „Hegyeshalom“ tanyai iskolában: Szécsenyi Lajos, Bozó János, Gyovai Mari, Csernák Eszter, Korom Anna, Bugyi Mihály.

15. A „Téglás“ tanyai iskolában: Korom Anna, Szécsi Irma, Vida Ágnes, Korom Pál, Pap Erasmus, Kis Veron.

16. A „Ludas“ tanyai iskolában: Humay Vilma, Humay Etel.

17. A jutalomkönyvekből 5 drb az ifjúsági könyvtárban helyeztetett el.

Ezenkívül Kádár Szilveszter róm. kath. plébános ur a róm. kath. hit- és erkölcstanban kiváló tanulók jutalmazására számos szent képet, olvasót és imakönyvet osztott szét minden egyes osztályban.

Muszil Vilmos,
igazgató.

tette agyvelejét, hogy annak rejtekeiből a multat emlékezetébe hozza.

Az öreg könnyedén a gyomrára ütött.

— Igen, igen, amoda, mint ahogy ön mondja, kedves Pier ur — szólott. — Ah, ah! Nem mindig volt ám jó dolgunk. Azóta, Pier ur, gyakran elmentünk egymás mellett. Becsületemre mondom, hogy igen... De ön nem mindig ismert reám. Sokszor már azt hittem, hogy haragszik rám — az ördög tudja miért.

Guda erélyesen tiltakozott. Nem, oh nem azok közül való, akik megfélemlenek a barátságáról. De néha cserbe hagyja az emlékezőtehetsége, ez az egész.

És mialatt védekezett, figyelmesen vizsgálta az öreget, olyan tekintettel, mint amilyennel a tengerről kereste a távoli szárazföldet.

Az aranykeretű pápaszem mögött teljesen eltűntek, szinte lesülyedtek az öreg szeméi s ez a körülmény, meg folytonos zajtalan nevetése kissé zavarba hozták Gudát.

Már többször kocintották össze és üritették ki poharaikat. Goldman eközben többféle füszeres ételt rendelt s minden újabb fogásnál a kezeit dörzsölte örömeiben.

— Ön az én vendégem és most az egyszer nem eresztem ki a kezeim közül...

— De hol az ördögben is találkoztam vele? — tűnődött magában a matröz, anélkül, hogy a dolog nyitjára birt volna jönni.

A Goldman vidámsága nőttön nőtt. Pier Guda pedig apró történeteket beszélt el gyermekkorából. Anyja hirtelen halállal halt meg, de neki még ideje volt befogni a szeméit. O maga is százszor volt már a halál torkában, stb.

stb. — Ah, ah! az igaz, hogy pokoli szerencséje van! — nevetett Goldman. — Ugy mint amoda, nemde? Pier Guda még egy kísérletet tett a visszaemlékezésre, de a bor a fejébe szállott s az öreget is mint egy ködfátyolon át látta. Bután nevetett és vontatottan ismételte:

— Igen, igen... mint amoda...

— Nos, — kiáltott fel Goldman s csak úgy reszketett a nevetéstől — most tehát lássuk, hogy tart-e még mindig a szerencséje. Hé! leányzó. Hozzon kockát! Tiz guineát teszek egy ellen...

— Páros — szölt a matröz s megnyerte a tétet.

— Kezdjük újból — válaszolt a másik. —

Az órámat teszem láncostól két foga ellen.

— Páros! — kiáltott fel Guda meggondolatlanul.

Goldman káromkodni kezdett s leakasztván vörös pofaszakállát, az asztalra dobta azt.

Pier Guda megkövülten nézett reá.

— Oh, oh, — szólott — most már világosság támadt agyamban! Most már felismertem... Ön az, aki örökösen körülöttem leskelődött, ön az én saját halálom, Goldman ur.

Ezzel keresztet vetett magára.

Az öreg kifizette tartozását s csendesen így szölt:

— Pier Guda, egyszer majd ujra kezdjük...

Igen, ön revanche-sal tartozik nekem s akkor ön kevésbé lesz szerencsés s én biztosabb leszek dolgom felől...

Megemelte kalapját s az ajtó felé sietett, ahol azután beleveszett a nagy kikötő lüktetésébe — mint egy árnyék.

Ujdonságok.

— **Hódmezővásárhelyi kiállítás.** A szomszédos hódmezővásárhelyi kiállítás intéző bizottsága múlt vasárnap délután Szalay József dr. elnöklete alatt ülést tartott, melyen az elnök beszámolt az eddigi intézkedésekről. A kiállítás megnyitásának ideje rohamosan közeledik és úgy erkölcsi, mint anyagi sikere biztosítottnak látszik a környékből csoportosan érkező vendégek fogadására, elszállásolására és kalauzolására Szathmáry Tihámér tanácsnok elnöklete alatt egy 150 tagu bizottságot alakított az értekezlet. A kiállítás ipari és mezőgazdasági részét f. hó 14-én, nagy ünnepélyességgel Lukács György dr. főispán nyitja meg. Az állatkiállítás idejét augusztus 20—22. napjaira állapította meg az igazgatóság. Az állatkiállítás ideje alatt, augusztus 21-én lóverseny is lesz. Katonazenekarról és a közönség kényelméről az igazgatóság már gondoskodott. Augusztus 24-én Darányi Ignác dr. volt földmivelésügyi miniszter, az országos gazdaszövetség elnöke és Vásárhelyi díszpolgára látogatja meg a kiállítást. Másnap, Darányi jelenlétében, a vásárhelyi gazdasági egyesület ünnepli meg fentálása 25 éves jubileumát. A kiállítás naponta reggel 8 órától esti 7-ig lesz nyitva a látogatóknak és augusztus 28-án zárul be nagy kerti ünnepélyvel és a kiállítási sorsjegyek huzásával.

— **Árpád-ünnep Puztaszeren.** A puztaszeri Árpád-egyesület vezetősége most azon fáradozik, hogy a f. hó 23-án tartandó országos Árpád-bucsuja az eddigieknél fényesebb legyen. Az igazgatóság néhány agilis tagja kint járt Puztaszeren és a helyszínen elkészítette az ünnepség végleges tervezetét is megállapította annak sorrendjét is.

— **Tűz.** Keresztes Ferenc vendéglős nyomási tanyáján pénteken délután tűz ütött ki, mely az ott fölhalmozott szalmát elhamvasztotta. A kár jelentéktelen. A tűz keletkezésének oka eddigelé ismeretlen.

— **A vegyeskereskedőkre és szatócsokra** jobb napok virradnak, mert a kereskedelmi minisztériumban belátni kezdik, hogy a megengedett határon jóval túl mentek. A minisztérium az ő elvi jelentőségű határozataival mindinkább megnyirbálta a vegyeskereskedők és szatócsok jussát s már-már közel voltak ahhoz, hogy ezek a szegény s a megélhetés gondjával mehezen küzdő kalmárok, külön iparigazolványok nélkül mit sem árulhatnak. Most azonban a minisztérium kezdi visszaszivni, vagy magyarítani eddigi határozatait s így a szatócsüzletekben árusítható cikkek számát megszorítja. Multkori döntése után, melyben arról van szó, hogy az ilyen kereskedésekben képeslevelezőlapokat külön iparigazolvány nélkül is árulhatnak, most azt magyarázza, hogy a vegyeskereskedők és a szatócsok mindama cikkeket raktáron tarthatják, melyeknek elárulásával a szakmabeli iparosok nem foglalkoznak. Ha tehát valamely községben száz szabó, vagy csizmadia van is, a szatócs kész ruhát és kész cipőt bátran árulhat, föltéve, hogy a szabók és csizmadia csak megrendelésre dolgoznak és kész árukat nem árulnak. — Egyszóval az efajta cikkekkel csak az esetben nem kereskedhetnek a szatócsok, ha azokat az iparosok is készen tartják és árulják.

— **Tűz a Tisza-utcában.** Özv. Huszka Jánosné tiszta-utcai házában hétfőn délután tűz pusztított. Szerencsére idejében elnyomták a veszedelmet; így csak 2 öl kerítés, rőzse és párnák égtek meg. A rőzsét egy 5 éves gyerek gyújtotta meg.

— **Eljegyzés.** Rácz János, fiatal mindszenti fodrászmester e hó 2-án eljegyezte Bozó Rozika kisasszonyt, Bozó Gábor mindszenti révbérlő kedves leányát.

— **Az orosházai Kossuth-szobor.** Orosházáról jelentik, hogy a napokban megkezdik a Kossuth-szobor alapozását és fölállítását. A szobor már közel áll a megvalósuláshoz, amely szónokló helyzetben ábrázolja Kossuthot. A talpat négy oldalát relieffaragványok környezik. Ezek egyike a szószéken beszélő Kossuthot, a másik bevonuló katonák bucsuját, a harmadik pedig honvédek ágyurohamát ábrázolja. A negyedik domborművön Veress József országgyűlési képviselő megáldja Kossuth hamvait a ravatalon. A szoborleleplezés az ősz elején lesz.

— **Gazdasági mozgalmak Csongrádon.** A csongrádi Széchenyi-kör nagy tevékenységet fejt ki az agrikultura terén is. A selyemtenyésztes nagyban való fizése céljából Bezerédj Pál miniszteri meghatalmazott egy szakembert fog kiküldeni, aki a köztereken, utakon és mesgyéken ültetendő eperfák és általában a selyemtenyésztes ügyében teendő intézkedésekre nézve utbaigazításokat fog adni. Ugyancsak a csongrádi Széchenyi-kör megkereste a kereskedelmi muzeumot, hogy mely hazai gyárból lehetne kapni magyar posztót, magyar vásznat és magyar kelmeárukat. A kereskedelmi muzeum készséggel megadta a kimerítő választ s most társadalmi mozgalmat indítanak az idegen gyártmányok ellen.

— **Mindszent és Szegvár ellenségeskedése.** Nagyon érdekes dolgokat mond el mirőlünk és a szegváriakról Hanusz István, a jeles föld- és néprajzi író a „Kecskeméti Lapok“ban. A nagyfontosságú cikkből, amely bennünket közelről érdekel és ellenségeskedésünket regisztrálja a szentek központja: Szegvárral szemben, közöljük az alábbi figyelemreméltó részt:

„Vigyázz, hogy a szentek közé ne juss“ régi szállóige Csongrádban; a megyei börtönre céloz az, mely Szegvárról volt a megyeházán, hol régebben a törvényhatósági gyűléseket is tartották. Szegvár falu pedig Szentes és Mindszent közt, tehát a szentek között van. Nem lehetett pedig kegyetlen börtön a szegvári, mikor az is megtörtént, hogy az alispán nevenapján pecsenyeforgatásra kirendelt rabok a vigságból késő éjjel találtak hazakerülni, hasztalan zörgettek a vármegyeház kapuján, sőt rájuk szólt a mérges kapuőr, hogy kendtek ugyan be nem jönnek, ha rabok is, csak menjenek vissza oda, ahonnan jöttek.

Mindszent és Kistelek között ép oly szives a szomszédi viszony, mint Kecskemét és Nagykőrös, Szatmárnémeti és Nagykároly, Debreczen és Nagyvárad, Csepa és Csongrád között. Mondja is a mindszenti, hogy Kisteleken csak két becsületes ember van, a falu közepén álló kő Szent-János, meg a plebános; a többi személy választás nélkül deresre huzhatja a vármegyebátran, nem vét az osztóigazság ellen. Arra a kisteleki csak azt dörmögi vissza, hogy Mindszentnek a fele sem szent ám.

Micsoda község ez, kérdezte 1849-ben pár odavetődött huszár a legelső menyecskefőt, akit a falu szélén meglátott. Mindszent, felelt az. Tyűh, aki mondta, szólt a káplár, hogy kap itt a szomszéd ember szép asszony kézből jó italt? Ne búsuljon huszár bácsi, felel a menyecske, majd csak kisegítjük valahogy. Rossz pedig a mindszenti bor, amíg benne tart; sietnek leszedni a szőlőt Kisasszonykor, hogy legyen ujbort bucsura, Mindszentekre. De el is kell akkor jóformán fogyasztani, mert a magasán járó talajvíz miatt alig lehet bortartó pincét építeni, ha csak úgy nem, mint az uraságét, mely félig a föld fölött van.

— **Az aradi tifuszjárvány.** Aggasztó mértékben egyre terjed Aradon a rettenetes betegség és most már föllépett a tifusz a szomszédos községekben is. Valószínű, hogy zár alá fogják venni az aradi piacot és lépések tettek az iránt is, hogy a tanács szüntesse be a szálmappapírgyár üzemét. A járvány eredetét ma sem tudják egész határozottsággal és azért

a szerdán tartandó rendkívüli közgyűlésen egy miniszteri szakértő meghívását fogják indítványozni.

— **Az udvarias ügyvéd.** Hogy hol történt, az mellékes; elég az hozzá, hogy egy jó hírnévnek örvendő ügyvéd segédet keresett irodájába. Jelentkezett is nála egy jóképű fiatalember, aki az ügyvéd urnak is nagyon megtetszett.

— Hát fiatal barátom — szól nyájasan hozzá az ügyvéd — hajlandó vagyok önt irodámban alkalmazni. Remélem, hogy meg fog felelni. De mik az igényei?

A jelölt szerényen meghajította magát és kissé féltékeny jegyezte meg:

— A fizetés nem fontos, de kissé konciliáns bánásmódot kérek!

— Hogy érti ezt?

— Ugy, hogy barátaim azt mondják, hogy ügyvéd ur kissé hirtelen haragu és néha a tintatartót szokta a jelölt fejéhez vágni.

— Mondja meg barátainak, hogy marhák!

A jelölt hangja szigorubb lett és lovagias pózba vágta magát. Így szólt:

— Kikérem magamnak, ügyvéd ur, hogy barátaimat sértegesse.

— Már pedig megegyeszer mondom, hogy marhák és ön is ökör, érti, ha azt hiszi rólam, hogy nem vagyok udvarias. Punktum!

— **Vasútügy.** Az orosháza-szentes-csongrádi vasút építésének előmunkálatai, ha lassan is, de biztosan halad előre úgy, hogy az előmunkálati engedélyesek a jövő év tavaszán, májusban határozottan megfogják tudni kezdeni magát a vasútépítést is. Pár hónap előtt Békés vármegye szavazott meg a vasútépítés céljaira, törzsrészvényekre 80000 koronát, a múlt hó 26-án pedig Orosháza törzsrészvényekre 100000 koronát szavazott meg s egyben felkérte Veress József orsz. képviselőt, hogy az állami hozzájárulás megadása érdekében a kormánynál eljárjon.

— **Szerencsétlenség a cséplőgéppel.** Megrendítő szerencsétlenség sujtotta Elek Lajos mindszenti illetőségű 20 éves gépfűtőt szombaton délután. A Rozsa Imre vásárhelyi gazdálkodónál szolgált a fiatal legény. Szombaton délután a magánjáró cséplőgépet szállította egy másik tanyára. Az elszállítás alkalmával a gépről leszakadt a lánc és a szegény gépfűtő jobb lábszárcsontját eltörte. A szerencsétlenül járt embert a kórházban ápolják.

— **A baromfitenyésztés fellendítése.** Talián Béla földmivelésügyi miniszter arra való tekintettel, hogy immár hetven millió koronára terjedt baromfiexportunk csak úgy lehet fenntartható, ha a kivitei anyagot minőségileg javítjuk, 100.000 koronát vett fel budgetjébe erre a célra, mely összegből 70 százalék a cserekiállítás árkülföldi fordítandó. Az állattenyésztési felügyelőségek a miniszter rendelkezésére az egész országban összeírták a nemes faromfi iránt való keresletet s nem kevesebb, mint 13 ezer darab tenyészjószág kiosztása válnék szükségessé. A budget terhére a beszerezhető anyag megvásárlásával a miniszter a Baromfi Országos Egyesületét bizta meg, megbízta ugyancsak Pókai Dezső állattenyésztési felügyelőt, hogy a vásárlásoknál közreműködjenek.

— **A nagy hadgyakorlatok elmaradnak.** Az idej nagy szárazság egyik, mindenesetre váratlan következménye lesz esetleg az is, hogy az idej nagy hadgyakorlatok, amelyeket Csehországban akartak megtartani, valószínűleg elmaradnak. A tartós szárazság miatt ugyanis ott a kutak és források annyira kiapadtak, hogy ha csak időközben bőséges eső nem esik, a nagyobb csapattesteknek vízzel való ellátása szinte leküzdhetetlen nehézségekkel járna. A katonai hatóságok ezt tekintetbe véve, már most számolnak azzal az eshetőséggel, hogy az idej nagy hadgyakorlatok elmaradnak. Mindenesetre ez lesz a szárazságnak egyetlen örvendetes következménye, mert megkímélik a szegény katonákat és a lakosságot a hiábavaló zaklatástól.

— **Elgázolt csecsemő.** Tóth László vasuti szolga 1 éves kis fia e hó 4-én játszógatott az utca porában s egy gyorsan vágató kocsi szegény kis gyermeket a szerencsétlenség közepette oly szerencsésen gázolta el, hogy annak csak egyik lábán ment keresztül a kocsi kereke. Komolyabb baja azonban nem történt.

Közgazdaság.

Piaci árak Mindszenten.

— Diamant Vilmos irodájának jelentése. —

Búza,	— — — —	20:00—20:80
Kukorica	— — — —	13:60—14:00
Árpa	— — — —	13:40—14:00

Az árak koronaértékben métermázsánként értendők.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

Oloszkai Horváth Antal.

Értesítés.

A Mindszenti Takarékpénztár részvénytársaság részvényeseinek tudomására hozza, hogy intézeti részvényeire a „Magyar Pénzügyintézetek Országos Szövetsége Részvénytársaság“ legelőnyösebb feltételek mellett

kölcsönt nyújt.

A részvények intézetünk útján, vagy közvetlenül a Magyar Pénzügyintézetek Országos Szövetsége Részvénytársaságnak (Budapest, Báthory-utca 4.) címére küldhetők.

A Mindszenti Takarékpénztár igazgatósága.

Dohányzók figyelmébe!

Mörathon dohányillat, mely a dohányt rendkívül kellemes ízűvé teszi, füstjének finom illata van, teljesen nikotinmentes, 20 filléres csomagokban, kapható egyedül **Baksay Illés kereskedésében Mindszenten.**

1 csomag 6 pakli dohányhoz elegendő.

Biztos keresetet

nyújtunk minden állású egyénnek sorsjegyek eladásával új, törvényes módszerünk szerint. Nem részlet-üzlet. Ajánlatok intézendők:

„Sorsjegy letéti bank“-hoz
Budapest, VIII., József-körút 16. 25—26

Reform-cipőt, valamint mindenféle divatos cipőket, finom elsőrangú kivitelben olcsó áron készítek. A nyári idény alkalmára különösen ajánlok katona-vászonból készült cipőt, amely rendkívüli kényelmes és tartós, sárga vagy fekete színben. Érzékeny vagy hibás lábáról gipsz-mintát veszek, amely az elkészítendő cipő modelljéül szolgál. Javításokat elfogadok és szakszerűen végzek.

A n. é. közönség szíves megrendelését kéri tisztelettel

id. Korom Lajos
cipész

a kistakarékkal szemben.

Ugyanott egy jó házból való fiu tanulól felvétetik.

Műtrágyázzunk!

Mert talajunkat az állandó kalászos gabona termelésével kimerítettük, miért is a talajból kihasznált növényi tápanyagokat visszapótolni, hogy teljes termést érjünk el, minden gazdának fontos érdeke.

Szuperfoszfátot

(foszforsavas műtrágyát) mint legfontosabb tápanyagot kalászosok alá, valamint egyéb műtrágyaféléket az őszi vetés idejére szavatolt minőségben ajánl a

„HUNGÁRIA“ 3-12

műtrágya-, kénsav- és vegyi-ipar részvénytársaság, — BUDAPEST.

Mindenirányú útbaigazítással készségesen szolgál megbizottunk:

Páncél Károly úr, Mindszent.

KÉPESLAPOK

rendkívül dús választékban jutányosan kaphatók lapunk könyvnyomdájában.

JORGÓ JÁNOS

óras.
Gyári raktár: WIEN, III—4.
Rennweg No 75—B
Levelezőlap elegendő, hogy gazdagon illusztrált árjegyzékemet ingyen és bérmentve megkaphassa, olcsó bevásárlás céljából. Az üzleti eljárás szigorúan tisztességes, rászédés teljesen kizárva.

— Órajavítási műhely. —

Mindenemű zsebórába új rugó behelyezése 40 kr.
Minden vásárolt vagy javított óráért kezességet vállalok.

Kivonat a nagy árjegyzékből:

7787 sz. Legolsóbb, legjobb strapác-óra, nikkelt tokban, 36 órai járással . . . frt 2.30
8039 sz. Valódi ezüst páncél-lánc . . . frt 1.—
7858 sz. Ezüst remontoir, dupla fedelű . . . frt 5.—
7989 sz. Inga-óra ütőművel, 2 súlylyal, 130 cm. magas . . . frt 11.50
7929 sz. Jó ébresztő óra . . . frt 1.20

Szíveskedjék nevemre és házzámomra 75—B pontosan figyelni.

A „KÁVÉ KIRÁLY“-hoz.

Aki nagyon jó zamatu s illatu kávét kedvel, az csakis **Király-kávét** vegyen, mely a legkiválóbb fajok vegyítéséből áll s egy még nem létezett módszer szerint van pörköltve. Hosszas kísérletezés után sikerült ezt elérnünk s így minden kávéismerő, ki egyszer megízleli, soha más kávét nem fog használni.

Ismeretes, hogy a kávé a legérzékenyebb cikk, melyből a finom zamatu s illatu azonnal elillan, valamint minden izt s szagot felvesz, miért is ezen kiváló kávét lemezdobozokba csomagoljuk s szállítjuk bármely postaállomásra bérmentve, utánvétellel a következő árban:

1 kgros doboz . . . 4 K. 80 f.
2 „ „ . . . 9 „ „
4 „ „ . . . 17 „ „ 20 „

Ezen különleges pörkölt kávén kívül ajánljuk a következő nyers fajokat, színté bérmentve, utánvétellel, bármely postaállomásra:

1 postacsomag 5 kgr. legf. Cuba K. 13.50
1 „ „ 5 „ „ Ceylon „ 12.—
1 „ „ 5 „ „ Jamaica „ 11.20

Biró és Társa

a „Kávé király“-hoz
BUDAPEST, VII. kerület, Teréz-körút 26.

A „KÁVÉ KIRÁLY“-hoz.

Ne vegyen

cimbalmot vagy
harmóniumot,

mig

REMÉNYI MIHÁLY

műhangszerész

legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta,
mely ingyen és bérmentve küldetik

Budapestről, Király-utca 44/I. szám.

A címre ügyeljünk!
Kerékpár aikatrészeket
30% al olcsóbban lehet nálunk beszerezni mint bárhol.
Kerékpárok a világ legelső gyáraiból
gyári árakon alul havi
10—12 koronas részletfizetésre
Varrógépek bel- és külföldi elsőrendű
gyárakból havi 6—8 koronas részletfizetésre
Tessék árjegyzékét kerni.
gyűzők magas jutalék mellett telvéletnek

MIKLOS és TÁRSA
varrógép kerékpár és alkatrészek nagykereskedők
BUDAPEST, VII., József-körút. 59. sz.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
Budapest, Váci-körút 63,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lőhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák,
sorvetőgépek, Planet jr. kapálók,
szecskavágók, répavágók, kukorica-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.